ANUL XII. No. 1314 — 8 PAGINI 6 LEI — Vineri 6 Aprilie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon direcţie 3.26.60

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacţie şi provincie 3.26.69
Telefon administraţie 3.26.60

„GAZETA SPORTURILOR"
urează cititorilor săi
SARBATORI FERICITE

Ouă încondeiate...

Vine Paştele. In aer, miresmat pândeşte ploaia.
Primeniţi, cu guler tare, pălării şi haine nouă,
Toţi sportivii Capitalei: din Obor în Dămăroaia
Au stopat activitatea şi fac match cu vin şi ouă.

Se ciocneşte toată ziua. Toţi vor să se 'nveselească.
Că e Paşte, în tot sportul bucuria se cunoaşte.
Pascu-l face (fiindcă-i Paşte) şi cu ouă şi cu pască,
Iar nea Pavel (fiindcă-i rustic) a eşit la câmp şi paşte...

Toată lumea face ouă, simple sau încondeiate.
Otulescu şi Zahirnic, ouă multe, ouă roşi.
Jack Berariu şi cu Moţi joacă leapşa pe ouate.
Doar Gorun şi Frankie Nour nu fac ouă... că's cocoşi.

Bandi, fizician de marcă, face în pahare vid.
Bârsu (la Dragomirescu) şi Titel, parcă sunt moaşte.
Iar Costel filozofează: Ai lichid? Să bei solid!
Şi se'nseamnă cu Istrati: Mă e Paşte, or nu-i Paşte?

La Obor de două zile, doar cu vin şi ouă plouă
Ploaia asta o conduce, evident, tot d. Koşca
Veteranii stau deoparte cu vin roşu şi cu ouă,
Iar pe lângă puii-echipei, d. Koşca stă ca cloşca.

F. R. B.ul e în zarvă şi îşi udă larg capriţul
Aurelu şi Popescu s'au pupat să-şi facă placul,
Murgăşeanu ţine-un logos: bună-i apa, dar şi spriţul.
Iar Naum Neumann anunţă: viaţa mea e cozonacul...

Proverbialul L. Roşianu îşi frământă capu'n mână
Caută un proverb cu ouă şi l-a prins cât ai clipi.
Şi e vesel că va pune chiar în prima «Săptămână»:
«O găină, nea Cutare, ouă doar un ou pe zi...»

Intruniţi toţi la Boghesi, venusiştii's irascibili.
Fac proecte despre Kispest, şi n'arată nici-o frică
Fiindcă-i Paşte (şi-i bun vinul) se cred tari şi invincibili
Şi-s convinşi că bat pe Kispest (Paşte murgule adică).

Tot Rombolul, prin statute, a ciocnit şi-acum conchide
De atâtea ouă roşii, Beilis gata să plesnească.
Creştineşte, Leucuţia 'ncondeiază pe Luchide
Iar Mavrescu şi cu Braida, gata sunt să se ciocnească..

Creştineşte, de trei zile, ciocnesc straşnic oborenii
Pentru-acasă (la neveste) ci că sunt cu toţi la denii.
Borcănel, Vică şi Duică au prins-toţi s'aibe vedenii.
Şi se miră: mă la denii, sunt şi fleici cu mirodenii?...

Toată lumea se îndeamnă la ciocnit astăzi, fireşte,
Chiar şi-Avram şi chiar şi Marcu (cel puţin aşa-i ecoul)
Numai la Obor nea Nicu, stă şi stă şi nu ciocneşte
Explicând: acum opt zile, eu am ciocnit (C. A.)-Oul.

Econom (de când cu criza şi cu Covaci) I. Săvescu
Ar roşi câteva ouă, da-i cam scump. Deci se socoate
Şi mai grav ca (hai să zicem) decât d. Titulescu,
Fericit se resemnează: — «Fără ouă nu se poate?»

Vine Paştele. In aer, miresmat pândeşte ploaia
Primeniţi, cu guler tare, pălării şi haine nouă
Toţi sportivii Capitalei: din Obor în Dămăroaia,
Au stopat activitatea şi fac match cu vin şi ouă...

Castor

România şi Cupa Europei Centrale

De intrarea ţării noastre în competiţia anului 1935 nu poate fi vorba — D. Luchide nu mai pleacă la Praga

Sâmbătă se întruneşte, la Praga, comitetul Cupei Europei Centrale, forul care conduce, competiţia anuală rezervată cluburilor.

In această probă, Federaţia Română de Football doreşte de mult să participe. Se credea că a sosit momentul favorabil.

Se lansase chiar un proect.

Italia şi Austria urmau să alinieze în competiţie câte 4 cluburi din fruntea clasamentului. Al patrulea clasat din Cehoslovacia şi Ungaria, ar fi trebuit să joace un baraj de calificare cu echipele desemnate să reprezinte România şi Jugoslavia.

CEHOSLOVACIA ŞI UNGARIA NU ACCEPTA PROECTUL

După câte suntem informaţi, Cehoslovacia şi Ungaria — de cari depindea adoptarea proectului — nu consimt la formula de mai sus. Praga şi Budapesta nu înţeleg ca Austria şi Italia să aibă câte 4 echipe direct calificate, iar Gehoslovacia şi Ungaria numai trei. Căci e mai mult ca sigur că al patrulea clasat din Ungaria şi Cehoslovacia, vor pierde în faţa reprezentanţilor României şi Jugoslaviei.

Astfel stând lucrurile, intrarea României în Cupa Europei Centrale — pentru moment, până la găsirea unei alte formule —se va temporiza.

Dealtfel am aflat că d. Luchide a renunţat la călătoria la Praga, în legătură cu această chestiune.

Din cauza sărbătorii Paştilor, *«Gazeta Sporturilor»* va apare în cursul săptămânii viitoare numai de două ori:

MARŢI la ora 5 dimineaţa, şi
VINERI la ora 15.

Footballul Pascal

Kispest, Ripensia, Venus şi Unirea Tricolor

se vor război pe arena Venusului

De unde va sări epurele?...

In tradiţia vieţii noastre sportive zilele de Paşti au însemnat totdeauna posibilitatea unor organizări de anvergură mai mare.

Cluburile bucureştene au ştiut să le exploateze, oferind spectatorilor prilejul unor matchuri de mare importanţă.

Astfel, de Paşti anul trecut a venit în Bucureşti Sparta, acum doi ani Bocskay, altă dată Legja, iar anul acesta programul are o înfăţişare specială. Afară de caracterul internaţional, pe care îl dă prezenţa în program a echipei Kispest, nu poate scăpa nimănui din vedere atracţia ce o constitue participarea Ripensiei.

Jocurile Kispestului vor permite comparaţii instructive şi vor aduce lumini binefăcătoare în bezna operaţiilor de selecţionare.

Programul celor trei zile de jocuri, îl publicăm la rubrica unde insistăm asupra diferitelor amănunte. Aci dorim să subliniem numai importanţa generală a turneului.

Pentru prima oară se vor întâlni Venus şi Ripensia. Match de mare curiozitate pentru footballul românesc, a întâlnit tot felul de piedici, când a fost vorba de organizarea lui. După eforturi destul de remarcabile a putut în fine, să fie angajat.

De altă parte, Unirea Tricolor a cărei victorie asupra C. A. O.-ului a impus atât de mult, se va măsura cu Kispest.

Clubul pestan îşi va măsura apoi forţele cu Ripensia, care desigur că va şti să apere prestigiul românesc. Desigur caşi Unirea Tricolor, dealtfel.

Echipa naţională de box
pleacă astă seară la Budapesta

Câteva păreri ale d-lui Radu Ottulescu — managerul echipei — şi Chirilă Dan. Forma boxerilor. Cei mai buni oameni din echipă.
Vom cuceri un titlu european amator?

Echipa naţională de box pleacă astă-seară, la ora 11.35, la Budapesta, în vederea campionatelor europene amatoare, cari se vor disputa în capitala Ungariei între 11 şi 15 Aprilie.

Evenimentul este pentru boxul românesc de o importanţă indiscutabilă.

Este adevărat, că vom fi la Budapesta cei mai tineri şi că riscăm deci să fim cei mai sumar pregătiţi, din punct de vedere fizic şi moral.

Tot atât de adevărat este însă, că deşi participăm — în mod serios — pentru prima oară la o competiţie europeană, am făcut suficiente eforturi ca să debutăm cât mai onorabil.

Boxerii noştri au făcut în repetate rânduri, dovada calităţii lor.

Lucian Popescu a cucerit două titluri europene.

Spakow a cucerit atâtea victorii, cari toate la un loc, echivalează cel puţin cu un titlu european.

Axioţi nu a încercat un titlu continental?

Doculescu, Gorun şi Toma nu au clasa campionilor europeni?

Ce le-a lipsit până acuma, în afară de prilej, pentru ca să se afirme în boxul internaţional?

Dacă în boxul profesionist, reprezentanţii noştri au cules succese răsunătoare — Lucian a deţinut două titluri europene — ce ne autorizează să ne îndoim, că şi amatorii noştri ar putea să realizeze performanţe tot atât de bune?

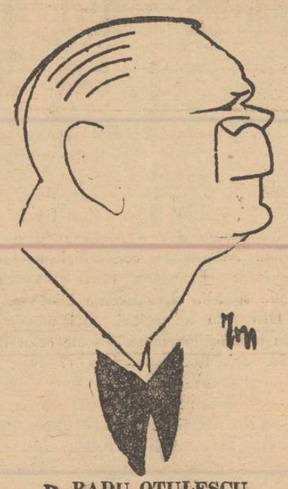

D. RADU OTULESCU
MANAGERUL ECHIPEI

ECHIPA NAŢIONALA

Echipa naţională este excelentă.

Maeştrii respectivi ai boxeurilor selecţionaţi au avut prilejul să măsoare forţele elevilor lor, cu profesionişti încercaţi.

Toate matchurile acestea de încercare la antrenament, au fost favorabile amatorilor.

Avem toate motivele deci, să fim încrezători în succesul expediţiei, pe care Federaţia a pregătit-o cu atâta minuţiozitate.

Pentru felul cum au fost antrenaţi boxeurii selecţionaţi, se cuvine un cuvânt de laudă lui Chirilă Dan, care a făcut tot ceiace era omeneşte cu putinţă, pentruca echipa să plece într'o formă bună.

Un cuvânt de laudă deasemeni, pentru managerul echipei, d. Radu Ottulescu, care asociindu-se eforturilor depuse de Chirilă, a contribuit într'o largă măsură, ca pregătirea echipei să fie cât mai desăvârşită.

O convorbire cu d. Ottulescu

D-sa fiind animatorul acestei expediţii, căruia Federaţia i-a încredinţat destinele echipei naţionale, am căutat înainte de plecare să-i cunoaştem părerile.

Am făcut o vizită la „Tir", cartierul general al oficialilor, desemnaţi să însoţească echipa naţională la Budapesta.

L-am găsit fireşte pe d. Ottulescu, pe care l-am supus unui interogatoriu inevitabil.

— *Cu ce speranţe plecaţi la Budapesta?*

— „Speranţe? Inainte de toate, plecăm cu conştiinţa împăcată, că ne-am făcut datoria.

„Boxeurii s'au antrenat cu o sârguinţă, demnă să fie menţionată.

„Moralul le este excelent.

„Sunt sigur, că se vor bate cu toată convingerea.

— *Care vi se pare cel mai autorizat reprezentant al echipei?*

„Toţi sunt buni.

— Dacă însă îmi cereţi să manifest

(Continuarea în pagina II-a)

Rugbyştii francezi în Capitală

Duminecă şi Marţi la O. N. E. F.; Cheminots de l'Etat Stadiul Român şi Paris-Bucureşti

In prima şi a treia zi de Paşti, Capitala are în programul său sportiv, două extrem de interesante întâlniri de rugby. Echipa franceză Cheminots de l'Etat, invitată de către Stadiul Român, va înfrunta în prima zi pe gazde, iar în cealaltă echipa noastră reprezentativă.

Aceste partide constitue un eveniment nu numai pentru familia restrânsă a rugby-ului românesc ci şi pentru mişcarea noastră sportivă în general, pentru două motive esenţiale. Intâi, datorită faptului că întotdeauna contactul nostru cu sportul francez a fost un fericit prilej pentru manifestarea unei simpatii reciproce depăşind cadrul limitat al mişcării sportive. Şi apoi, pentrucă valoarea ridicată a rugby-ului francez exercită o atracţie extraordinară asupra masselor, cari n'au altă ocazie de a vedea evoluând un rugby într'adevăr spectaculos, decât atunci când vreo formaţie românească înfruntă reprezentanţi autorizaţi ai Franţei.

Bucureştenilor le este încă vie în memorie formidabila exhibiţie făcută acum câţiva ani la O. N. E. F. de către o echipă selecţionată a armatei franceze. Şi deşi, rugby-ul se bucura atunci de o popularitate mult mai mică de cât acum, stadionul a găzduit în cele două zile peste 15.000 de spectatori. A fost cea mai impresionantă manifestaţie sportivă de până atunci, pentrucă o afluenţă atât de mare de spectatori nu reuşise să provoace încă, nici un sport. De altfel, cei cari au asistat la partida memorabilă dela O. N. E. F. — 90 la sută profani — au rămas cu o impresie extraordinară în ceiace priveşte valoarea rugby-ului francez. Un joc clar de o frumuseţe clasică, o rapiditate ne obişnuită şi o precizie matematică, au fascinat pe toţi spectatorii cari asistau pentru prima oară la o partidă de rugby.

Stadiul Român, care a pus pe picioare cele două partide cu Cheminots de l'Etat, a făcut prin aceasta un imens serviciu rugby-ului românesc, pentrucă oricând o echipă franceză poate stârni emulaţie în massa sportivă a Capitalei. Ori, rugby-ul nostru, care a evoluat imens în ultimii ani, are azi mai mult ca oricând nevoe de adeziunea spectatorilor. Indiferenţa lor nu poate servi cauzei progresului, în timp ce ataşamentul constant faţă de sport este factorul esenţial al propăşirii.

De aceia, sacrificiile pe cari le face Stadiul Român pe acest tărâm trebuesc subliniate şi copios încurajate.

Cetiţi la rubrică date complete asupra celor două interesante partide de Duminică şi Marţi.

Juventus va avea un teren

Consternarea produsă în mijlocul sportivilor bucureşteni de distrugerea arenei Juventus — pentru o cauză mare, evident, dar care-şi putea găsi, aiurea un teren de materializare mult mai adecuat cerinţelor la care speram, totuşi că va corespunde şi aci — a fost intensă.

Şi după prima clipă de regret pentru dispariţia uneia din cele mai frumoase arene bucureştene, cu un trecut atât de rodnic pentru footballul Capitalei in special şi pentru cel românesc în general. toti şi-au pus legitima întrebare: ce face Juventus?

„Se desfiinţează!"

Cu riscul de a le procura o decepţie, Juventus nu se desfiinţează. E prea veche tradiţia, sunt prea mari sacrificiile multora, roş-albaştrii înseamnă prea mult în sportul românesc, pentru ca o strâmtoare vremelnică să-i şteargă din cartea în care şi-au săpat numele cu atâtea victorii greu muncite.

Au răspuns alţii:

„Va juca pe alt teren".

Era o soluţie.

Evident, se însoţea cu ea o stânjenire a activităţii, pierderea acelui important „atout" care este beneficiul terenului, instârşit implica rămânerea la discreţia diverşilor proprietari respectivi, cari nu se sfiau, în sportivi.... perfecţi, să caute a profita cât mai mult de pe urma nenorocirii altuia.

Şi au răspuns ultimii:

„Işi va face teren".

Au avut dreptate.

Suntem, azi, în măsură să afirmăm — nu putem cita nume sau cifre, căci ni s'a cerut discreţiuni pentru câteva zile — că Juventus va avea, într'un timp foarte scurt, un teren admirabil, din toate punctele de vedere.

Amenajarea lui nu va dura prea multă vreme. Se va putea folosi materialul existent pe fostul teren. Căci una din tribune, cabina de box şi vestiarele vor putea if transportate.

Deasemenea, instalaţia electrică, pentru matchuri nocturne.

Toate lucrările vor fi efectuate în timpul cel mai scurt posibil şi — despre sezonul de toamnă nici nu e vorbă! — roş-albaştrii speră să poată inaugura noua arenă în luna Iulie, cu ocazia matchului de retur cu C. A. O., pe cari ar urma să-i determine să joace la Bucureşti.

Intre şcoală şi sport

O interpretare greşită şi un exemplu convingător

Dacă cineva ar face o anchetă în rândul directorilor de liceu şi a profesorilor — şi subsemnatul a făcut acest lucru pentru liceele din Capitală — ar vedea că şi aceia cari patronează iniţiativa elevilor în viaţa sportivă, sunt convinşi de influenţa negativă a sporturilor asupra randamentului şcolar.

Profesorii bazează afirmaţia lor pe constatări pozitive. Aşa de pildă la un renumit liceu din Capitală s'a văzut cercetându-se primii 10 elevi la sporturi, că în clasa I-a se găseau printre ei 4 elevi buni şi la celelalte discipline, 2 mediocri şi 4 foarte slabi. Cifrele sunt cele mai fericite; ele se referă la o clasă inferioară, unde selecţia elevilor abia începe. In clasa VII-a, printre primii zece elevi la sporturi nu se află niciun element care să se impună şi în alte domenii. E un raport cu totul invers. Dacă se mai adaugă la aceasta şi deprinderile rele, pe cari şcolarii le capătă prin contactul nu întotdeauna fericit ce ni-l oferă cu prisosinţă viaţa de pe terenurile noastre sportive, ne putem explica uşor lupta corpului didactic împotriva sporturilor.

Dar, statistica pură, neinterpretată, nu e decât o minciună îmbrăcată într'o haină frumoasă. Statisticienii englezi au găsit prin cifre că în Anglia se găsesc astăzi mai mulţi criminali decât în trecut şi ajungeau astfel la concluzia eronată a unei influenţe negative a civilizaţiei noastre; ei nu observau realitatea neexprimată în cifre, contribuţia civilizaţiei la descoperirea răufăcătorilor, cari apar astăzi în numărul adevărat.

Raportul prezentat mai sus dintre sport şi viaţa şcolară, nu ne arată altceva decât o insuficienţă de organizare. Avem două cauze principale:

1. Indiferenţa condamnabilă a profesorilor;

(Continuarea în pagina 5-a)